

הע"ז (תל אביב) 24558-02-20 - מדינת ישראל נ' דיוטי-פרי חנות מזון (2007) בע"מ

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

הע"ז 24558-02-20
06 יולי 2025

לפני : כב' השופטת מרב חבקין

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1. דיוטי-פרי חנות מזון (2007) בע"מ

2. אלכסנדר קולמייסקי

3. ויאצ'סלב קולמייסקי

החלטה

להלן החלטה לעניין בקשת הנאשמים לביטול כתב האישום.

בקשת הנאשמים התבססה על טענה של אכיפה בררנית בנימוק, כי כתב אישום הוגש כנגדם ולא כנגד קבלן כוח האדם שהעסיק את העובדים הזרים.

עוד נטען, כי נוכח הקביעות בבג"ץ קו לעובד ניתנה הגנה קולקטיבית לכל מבקשי המקלט והגנה זו חלה גם על העובדים הזרים שבגין העסקתם הוגש כתב האישום במקרה זה.

בנוסף, התבקש תיקון כתב האישום בזיקה להסבר שניתן בשלב מאוחר יותר על ידי המאשימה בנוגע להגשת בקשות מקלט של העובדים.

במענה טענה המאשימה, כי אין מקום לבטל את כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק לפי הדוקטרינה של אכיפה בררנית, שכן על הגורמים האחרים שהיו מעורבים בהעסקה הוטלו קנסות מנהליים. עוד נטען, כי אין להשוות בין מעסיק למעסיק בפועל ולא מדובר בקבוצות זהות. כמו כן, נטען, כי לחברה הנאשמת ריבוי עבירות מנהליות ובהתאם להנחיות יש בכך לבסס את הצורך בהגשת כתב אישום במקום הטלת קנס.

אשר לטענה, הנוגעת להגנה קולקטיבית על עובדים זרים, הרי שמדובר בקבוצת "מסתננים" מאזורי

לחימה בצפון אפריקה. לא נקבע שעצם הגשת בקשה למקלט מדיני מתירה למבקש בקשה זו זכות לעבוד או מקנה לו הגנה כלשהי.

ולהכרעתי:

1. בכל הנוגע לסוגיית ההגנה הקולקטיבית מכוח בג"ץ קו לעובד יש להניח כי הכוונה להחלטת בג"ץ 6312/10 קו לעובד נ' הממשלה (13.01.2011).

2. העתירה הנדונה נגעה לשתי קבוצות שנכנסו שלא כדין לישראל (יוצאי אריתריאה וסודן). אין מדובר בתחולה גורפת על כל מבקשי המקלט באשר הם. יתר על כן, באותו הליך נרשמה הסכמת המדינה כי "המדינה לא תבצע פעולות אכיפה כלפי מסתננים שלא ניתן לגרשם למדינות מוצאם בטרם תחל פעולת המרכז", והכוונה למרכז שהייה למסתננים מגבול מצרים. התחייבות זו של המדינה חלה אפוא על מסתננים מהמדינות האמורות בלבד ולפרק הזמן המדובר שם. העובדים בגין העסקתם הוגש כתב האישום אינם שייכים לקבוצה המדוברת. על כן, אין לקשור בין התחייבות המדינה בבג"ץ לבין אכיפת העסקה לא חוקית (הנטענת באישום) הנדונה כאן.

3. בכל הנוגע לעובדה, כי קבלן כוח האדם אינו נאשם בהליך זה, ובהתאם לשיטת הנאשמים מדובר באכיפה בדרנית המצדיקה את ביטול כתב האישום, אין בידי לקבל את הטענה.

4. יש צורך בתשתית ראיתית לכאורה על מנת לסתור את חזקת תקינות ההחלטה המנהלית והנאשמים לא הניחו תשתית בשלב זה.

5. בעניין בש"פ 7148/12 עז אלדין כנאנה נ' מדינת ישראל (14.10.12) נקבע כי:

העלאת טענה של אכיפה בדרנית, מחייבת את הנאשם להוכיח כי ההבחנה שערכה התביעה בינו לבין נאשמים או חשודים אחרים הנמנים עם אותה קבוצת השוויון הינה שרירותית, מפלה או שביסודה שיקולים זרים. לא כל אכיפה חלקית הינה אכיפה בדרנית, ויש בידי התביעה מתחם רב של שיקול דעת בקביעת סדרי העדיפות באכיפת הדין הפלילי.

6. עוד נפסק, כי יש לבחון את ההחלטה להעמיד לדין על פי מדיניות האכיפה של הרשות וכן לוודא, כי החלטה זו "סבירה, מבוססת על שיקולים ענייניים, תקיים קשר רציונלי עם תכלית החוק ושלא תהא בה אפליה" (עפ"א (ארצי) 49108-05-11 מדינת ישראל - משרד התמ"ת נ' ג.מ. לירן בניה ופתוח בע"מ ואח' (29.12.11)).

7. עוד נקבע באותו עניין, כי התערבות בהחלטת היועץ המשפטי היא רק מקום בו "החלטת היועץ היא בלתי סבירה בעליל ומבטאת חריגה קיצונית ממתחם שיקול הדעת".

8. בכל הנוגע לשיקולים הרלבנטיים צוין בפרשה שאזכרה, כי ריבוי עבירות הוא שיקול סביר ומקובל על מנת להצדיק הגשת כתבי האישום.

9. בסעיף 9 לתגובת המאשימה נרשם כי " **החלטה להגיש כתב אישום כנגד חברה הנאשמת בתיק חלף הגשת קנס מנהלי נתקבלה בין היתר בשל ריבוי עבירות מנהליות חוזרות... ובהתאם להנחיות המאשימה ובהתאם להנחיות הפנימיות...**"

10. הנאשמים לא הגישו תשובה לתגובה ולכן יש להניח כי בשלב זה אין כל השגה ברמה העובדתית לכך שמדובר בעבירה מנהלית חוזרת. לפי הנחיות פנימיות אליהן הפנתה המאשימה כאשר הטלת הקנס המנהלי אינה גורם מרתיע באופן מספיק על האדם המדובר והוא חוזר ועובר שוב אותה עבירה, יהא בכך להצדיק ככלל הגשת כתב אישום. כמו כן, כמצוין לעיל, מדובר בשיקול רלבנטי וסביר לפי הפסיקה.

11. הנה כי כן, על פני הדברים לכאורה לא הוצבה תשתית לכאורית לאכיפה בררנית המצדיקה לבטל את האישום, ונחזה שההחלטה עולה בקנה אחד עם ההנחיות הפנימיות, היינו עם מדיניות האכיפה של הרשות.

12. מעבר לכך, גם נפסק כי במקרים רבים משמעות קבלת הטענה אינה ביטולו של כתב האישום אלא נפקות אחרת, לדוגמה, על דרך הקלה בעונש. ככל שיתברר בהמשך הליך זה שיש מקום לדון בטענה בזיקה לאמור, הצדדים יתייחסו לכך בשלב המתאים (ומבלי שיש בהערה זו הבעת עמדה). ברם, כאמור ביטול כתב האישום אינו תוצאה המתחייבת מהטיעונים שהובאו עד כה.

13. לגבי הבקשה לתיקון כתב האישום, לא ברור מה הבקשה שנטענה בעל פה ומה נוסח התיקון המוצע/ המבוקש. גם לא הוגשה כל בקשה לתיקון כתב האישום על ידי המאשימה. משכך, אין מקום לתיקון כלשהו.

14. לסיכום, הבקשה נדחת. התיק נקבע לסיום הוכחות ליום 21.9.25 שעה 9:30. כל צד מתבקש להגיש בקשה להזמנת עדיו לא יאוחר מיום 21.7.25.

ניתנה היום, י' תמוז תשפ"ה, (06 יולי 2025), בהעדר הצדדים ותשלח אליהם.